

sig saa vidt, at man foruden de 1,500,000 Kr. tillige giver Afkald paa det Beløb af 500,000 Kr., som Statskassen har staaende som Indlaan i Sparekassens Bøger. . . . Vi have ogsaa her ment at burde vise Imødekommen, dels for at faa Sagen bragt i Orden, dels fordi det forekom os, at her var noget ekstraordinært til Stede ved et saaledes stadig i Sparekassen indestaaende Indlaansbeløb, som altsaa Staten for lang Tid siden burde have uddraget, men som er blevet staaende". — Ordføreren i *Folketinget* udtalte bl. a.: . . . „At denne Sag nu har fundet en forsvarlig Løsning, vil blive hilst med Glæde alle Vegne i Landet, men særlig vil det blive hilst med Glæde i den Del af Landet, som særlig har været ramt af de Ulykker, Albertis Bedragerier have bragt over os, i hvert Fald de økonomiske Ulykker. Der er opnaaet meget, hvis denne Lov bliver gennemført, selv om man nu ikke her paa Sjælland vil synes, at man har faaet alle sine Ønsker opfyldte; man havde jo sikkert ventet, at Staten, Samfundet i sin Helhed vilde have taget en større Del af de økonomiske Tab paa sig, men det er jo en Sag for sig. Den anden Side af Sagen og den, som har Betydning alle Vegne, er jo i Virkeligheden langt den største — og ogsaa for dem, der ere nærmere interesserede, betyder det meget, overordentlig meget —, nemlig dette, at Usikkerheden er borte, at man kan overse det Tab, som man vil komme til at lide, at man kan faa Raadighed over de Penge, som nu have været bundne snart i 8 Maanedere. Og hvad mere er, Forholdet til Eksportforeningen kan ordnes paa en saadan Maade, at Eksportforeningens Medlemmer absolut maa føle det som en Lettelse, at Udsigten til de mange uhyggelige Processer vil være borte, og at Faren for økonomisk Ruin ogsaa vil være forsvunden, naar vi fjerne Udsigten til, hvad der jo kunde hænde, at de kom til at betale overordentlig store Beløb, eftersom man jo har truet med at rejse Krav paa mindst 7—8 Mill. Kr. mod dem". Efterat Ordføreren derpaa havde gennemgaaet Enkelthederne i den foreslaaede Ordning: Delingen af Kassen i en levende Sparekasse, hvortil overføres 60 pCt. af Indskudene, en Kasse, der er solvent, og som tilmed faar et Laan af Statskassen paa 5 Mill. Kr., og en Likvidations-Afdeling, udtalte han sluttelig om Sparernes Udsigter for Fremtiden, at hvis Likvidationsafdelingen, foruden de Fordele, som Loven i øvrigt tiltænker den, faar den omtalte 1 Mill. Kr. fra Eksportforeningen, „vil det blive et ikke saa ganske lille Beløb, der gaar ind i Likvidationsafdelingen, og Resultatet vil sikkert blive en senere Udlodning af ca. 10 pCt.; det er ikke til at afgøre nu, men saadan vil det omtrent komme til at se ud. Det vil altsaa sige, at Sparekassens Indskydere ville lide et Tab af omkring ved 30 pCt. Det er ikke saa ganske lidt, men det er til at overse, og de ville sikkert ogsaa komme over det."